

Juli 2024

1 juli

”Fådda” blommor och små gnagare

En väninna driver en butik där hon bland annat säljer växter. Nu ska hon ha semester och vill då slippa vattna krukväxterna varje dag i butiken, så hon kom hit med ett helt lass. Jag fick 27 krukor av henne, en enorm kruka med jätteverbena, en superstor thaibasilika, en maffig kruka med vanlig basilika, blyblomma, silverbuske, hängpetunior, kryddtagetes, chokladblommor, stäpps salvior, en blomma som heter bidens och två andra sorter som jag inte ens minns namnet på. Jag har flera urnor som är tomma eller där jag kan klämma in några extra blommor för att göra arrangemanget ännu bättre, så jag blev jätteglad. Inget betalt ville hon ha, men jag vet något annat som hon vill ha, och som hon sk

Vår katt Kalle är en mild och eftertänksam kille. Jag såg att han fäste blicken på något i gräset och när jag tittade närmare såg jag den allra sötaste lilla musunge som hoppade runt på vår trappa. Den hade inte lärt sig att vara rädd för folk än och jag kunde ta den i handen och radda den från dödens käftar. Hur gullig som helst 🥰

I grönsakslandet har jag en annan gnagare som inte är lika gullig. En stor fet sork har byggt bo bakom trädgårdsskjulet och nu gräver den

gångar överallt. Det är otroligt hur mycket jord den kan förflytta. Den gräver om i komposten, vilket ju inte gör något. Men den har även grävt sig in i odlingslådorna med jordgubbar och plötsligt finns det nästan inga gubbar mer. Jag tror jag vet vart dom tagit vägen. Jag får väl hoppas att den äter ihjäl sig på jordgubbar, eller att den begränsar sig till komposten i framtiden. Förresten är det nog inte bara en...

3 juli

Spökträd och röda, vita och gröna bär

Historiskt sett har det inte gått så bra med vår körsbärsodling, för att inte säga uruselt. Vi har tre sötkörsbärsträd som är ungefär 20 år gamla, och vi har inte ens ätit en handfull bär från dom.

Ett håller på att själv dö och ett annat bär knappt tio bär ens i år, ett år när alla buskar och träd har blommat enormt mycket och är fulla av kart och frukt. Dom här två träden står nära sjön och det kan vara orsaken till att dom inte trivs. För mycket blåst kanske. Vi ska säga ner dom, för dom gör verkligen ingen glad.

Men det tredje trädet står på en annan plats, i söderläge och inte lika nära sjön. Det är mycket kart på det i år, och förra veckan märkte jag att skatorna börjat äta bären fast dom inte var mogna. Jag bestämde mig för att rädda det som räddas kunde, hämtade en stege och en bunt fiberdukar. Sen klädde jag in halva trädet, så långt jag nådde, med fiberduk som jag satte fast med klädnypor. Nu har vi plockat ca 10 liter goda, röda, söta körsbär. Varken jag eller Björne hade ätit ett enda bär från detta träd tidigare. Trägen vinner.

Sommaren 2020 köpte jag en hel del plantor från Leif Blomqvists plantskola i Finland, bland annat tre bigarrå-buskar med vita körsbär av sorten Snövit. Två av buskarna har dött men den tredje har överlevt. Bladen på den busken ser dock inte ut som vanligt på ett körsbärsträd, så jag har undrat om det kanske är grundstammen som överlevt medan den inympade sorten dött. Men i år har det kommit två bär. När jag kollade på Blomqvists hemsida står det att busken är rotäkt, alltså inte ympad. Det påstås att fåglarna inte attraheras av vita körsbär, så vi hoppas få ha dem i fred. Busken är nu knappt en meter hög men kan bli två meter. Jag ska gödsla den litet så kanske den blir större och ger mer bär.

För 5-6 år sedan fick jag sex sticklingar av en kompis som hade en vinranka med goda blå druvor. Två tog sig och har bott i glasväxthuset. För två år sedan fick vi en klase druvor och förra året fick vi fyra.

Men i år är det massor av stora druvklasar. Vi ser verkligen fram emot att få frossa i goda, giftfria vindruvor.

Staketdruvorna har också massor av kart, så det blir mycket druvmust i år. Och vi som inte druckit upp all must från fjolåret... Vi har väl snålat litet på den för att den inte ska ta slut innan det kommer en ny årgång. Men nu kan vi unna oss ett extra glas då och då.

5 juli Kekes cirkus

Vår lilla skatunge har vuxit och är nu nästan fullvuxen, eller snarare tonåring kanske. Han har fått namnet Keke eftersom han hela tiden låter så, ke-ke.

Han har lärt sig att äta själv, även om han fortfarande helst vill bli matad. Skator är allätare och Keke äter kattmat, svarta vinbär, solrosfrön, hampafrö, sesamfrön och litet havregryn. Men favoriten är helt klart körsbär.

Nu håller vi på att lära honom att klara sig själv, som en vild skata. Det är mer tidskrävande än vi hade trott. Det sägs att skatungar behöver sina föräldrar i 7-8 veckor efter att dom har börjat hitta mat själva på marken. Skator är revirhävdande och lilla Keke blev attackerad av två vuxna skator som tydligen bor här. De gav sig på honom båda två, alldeles utanför buren när han var ute. Jag skrämde bort dom och han blev inte skadad, men vi är mer försiktiga och håller koll på honom när han är utanför buren. Han är ute 1-1,5 timme både morgon och kväll och då sitter vi på trappan eller fixar med rabatterna i närheten.

Keke är en riktig liten pajas. Han hittar på en massa bus. Han badar i vattenskålen. Ibland sätter han sig i huvudet på oss, och han kan mycket väl bajsar när han sitter där. Han pickar och drar i våra kläder och undersöker dom. När han får körsbär äter han först ett bär, men sen gömmer han resten för senare behov. Han stoppar in dom bland gräs och i kanten på rabatten och sen föser han gräs över. Om han inte är nöjd flyttar han på dyrgripen, eller så hämtar han ett löv och lägger över. Efter en stund blir han hungrig och då går han och hämtar sitt körsbär och äter upp det. Rävnen äter tydligen också gärna körsbär och Keke hittade en rävbajskorv full av körsbärskärnor vid trappan. Den tyckte han tydligen var en riktig skatt för den bar han också iväg och gömde. Han kan dansa ringdans, runt runt våra fötter eller i en åtta runt fötterna. Hålen i Foppa-tofflorna är intressanta och där stoppar han in saker eller försöker dra ut strumporna genom hålen. Ibland flyger han iväg och sätter sig i något träd eller buske, eller högst uppe på nocken. Efter en stund blir han hungrig och då kan man locka in honom i buren med ett körsbär eller litet kattmat. Vi har förstås fäst oss vid denna lilla gullis och det känns litet svårt att skiljas från honom. En skata kan tydligen bli 16 år gammal, men medelåldern är bara 2,5 år. Det är farligt att vara skata i det vilda.

11 juli

Ett överflöd av basilika

När man odlar egen basilika kan man unna sig lyxen att göra basilika-smoothie. Jag tar en rejäl näve basilikabladd, en halv banan och några deciliter havremjolk och sen kör jag allt i mixer. Det blir jättegott, sött utan tillsatt socker. Om man mot förmodan inte dricker upp allt kan man spara i kylan till nästa dag.

Jag har mycket basilika i år. Vanlig storbladig Genovese i en stor kruka på bordet, en bamsestor kruka med thai-basilika (den har mörkt lilaaktiga blad och lila blommor och något annorlunda smak än vanlig basilika) som står utanför ytterdörren, två stora krukor med salladsbasilika (dom får extra stora blad) och 6-7 krukor med småbladig basilika i växthuset. Dom ser ut som små träd. Man behöver skörda blad hela tiden för att hålla igång plantorna. Så det blir både smoothies och basilikaglass.

19 juli Polarn och Pyret

Vi har ju haft dåliga erfarenheter med Keke och andra skator som har attackerat honom. Därför var vi på vår vakt när det plötsligt dök upp en ensam skata kring Kekes bur. Men han (?) visade sig vara vänligt inställd och inte aggressiv. Nu går dom och skrotar bredvid varandra på gräsmattan och ibland sitter Polarn på samma sittpinne bredvid Keke, fast utanför buren. Polarn passar även på att hoppa in och ta för sig på matfatet när buren är öppen. Det känns som en skänk från ovan att Keke fått en kompis. Han har ju varken fågelföräldrar eller syskon omkring sig, så han behöver en kompis som kan följa med på flygturerna och lära honom att bli en vild skata.

21 juli

En rejäl vitlöksskörd

Förra året hade jag en odlingslåda (ca 4 kvm) med vitlök. Alla klyftor som jag satte grodde inte. Kanske var det varannan som grodde. Därför satte jag dubbelt så mycket i höstas, en låda med Thermidrome och en med Germidour. Det visade sig dock att den vitlök vi skördade förra året räckte gott och väl, och att det till och med blev en del över som jag skalade och frös in innan den började gro.

Dessutom grodde nästan varenda klyfta av dem jag planterade nu i höstas, vilket kan bero på att det var eget utsäde. Så nu har vi vitlök i överflöd.

Det gäller att skörda vitlök vid rätt tidpunkt. Om man skördar för tidigt har löken inte hunnit nå full storlek och ibland har den inte hunnit bilda klyftor. Om man väntar för länge löser det yttersta skalet upp sig vilket gör att klyftorna inte håller ihop. Det försämrar lagringsegenskaperna. Alla plantor växer inte i samma takt och det var skillnad mellan de två sorter som jag har. Thermidrome var inte lika stor som Germidour, så den hade jag nog kunnat låta stå kvar i jorden någon vecka till. Bland Germidour fanns några enstaka lökar med upplöst ytterskal och några där löken inte hunnit bilda klyftor. Men dom flesta var stora och fina, så den skördades nog i exakt rätt tid.

Nu ligger den på tork, den ena i odlingsrummet och den andra i ett av växthusen. Stjälkarna har inte blivit så hårda så det kommer att gå bra att fläta löken. Ett fåtal har bildat s.k. halslökar, dvs smålökar på stjälken. Dom kan man plantera på våren och odla vitlök av istället för av klyftor som är det vanligaste sättet. Germidour är mörklila och Thermidrome ljuslila. Dom är mildare och godare än köpelök.

Jag har skördat några gula lökar, den första och största rödlöken, typ 8-9 cm i diameter (den var det krut i!) och den första och minsta tomaten (Naranja). Vi har även skördat potatis från två stånd rödskalig potatis (Rosaria). Potatisen var jättefin, både många och stora. Däremot har sniglarna ätit upp det mesta av blasten. Det är nästan bara bladnerverna kvar. Jag vet inte om det gör att potatisknölarna slutar växa eller om det påverkar potatisens förmåga att bilda skal så den kan lagras bra. Men det lär vi ju upptäcka. Inte mycket att göra åt det nu ändå. En positiv sak är åtminstone att det knappt finns någon blast kvar som kan få bladmögel/brunröta.

28 juli

Vår älskade Keke är död

Igår beslutade vi att Keke måste få börja leva som en vild fågel och att han skulle få sova ute under natten. Han satte sig i en buske på kvällen och sov. Jag satt i närheten och kollade att allt såg lugnt ut. Sen gick jag in och la mig att sova.

På morgonen hittade vi ingen Keke, bara en liten hög svarta och vita fjädrar på gräsmattan. Förmodligen hade räven tagit honom.

Under två månader gjorde vi vårt bästa för att ta hand om honom men vi hade inte lärt honom att vara skygg och heller inte att leva sitt liv i träden. Han var mer tam än våra höns.

Nu är vår tillitsfulla lilla Keke borta och vi är förkrossade.